

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 598/2021
03.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Луке Кочовића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Кочовића, адвоката Михаила Зечевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 40/20 од 30.12.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 112/21 од 15.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2021. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Кочовића, адвоката Михаила Зечевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 40/20 од 30.12.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 112/21 од 15.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К 40/20 од 30.12.2020. године, поред осталих, окривљени Лука Кочовић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 3 месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 23.07.2020. године до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди и између осталог и према окривљеном Луки Кочовићу је изречена мера безбедности одузимање предмета па је од овог окривљеног одузета опојна дрога кокаин нето масе 0,78 грама, која ће по правноснажности пресуде бити уништена.

Истом пресудом, обавезан је окривљени Лука Кочовић да на име паушала, у корист буџетских средстава суда плати износ од 3.000,00 динара и трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 112/21 од 15.03.2021. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног и његових бранилаца, адвоката Милоша Будимира и Николе Вељковића и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Луке Кочовића, адвокат Михаило Зечевић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон на штету окривљеног Луке Кочовића и исте укине и предмет врати на поновни поступак.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Кочовића, је неоснован.

Неосновани су наводи истакнути у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Кочовића, да су првостепена и другостепена пресуда донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на тај начин што су правноснажне нижестепене пресуде засноване на исказу саоптуженог АА, датом пред ПУ Краљево, на коме се према одредбама ЗКП судска пресуда не може заснивати, па је записник о саслушању овог окривљеног морао бити издвојен из списка предмета. Ово из разлога што је, према ставу браниоца, окривљеном АА, супротно члану 74. став 1. тачка 2) ЗКП, у ПУ Краљево постављен бранилац по службеној дужности, у ситуацији када нису постојали услови за обавезну одбрану, на који начин је окривљеном АА „наметнута“ неадекватна и нестручна одбрана, чиме је овај окривљени доведен у заблуду и на тај начин су, према ставу браниоца, индиректно повређена права окривљеног Луке Кочовића.

Чланом 289. став 4. ЗКП прописано је да ће, ако осумњичени пристане да да исказ, орган који обавља саслушање поступити у свему у складу са одредбама овог законика о саслушању окривљеног, под условом да су пристанак осумњиченог да буде саслушан и његов исказ током саслушања дати у присуству браниоца. Записник о овом саслушању се не издваја из списка и може се користити као доказ у кривичном поступку.

Из записника о саслушању осумњиченог АА Ку бр. Пу 1056/20 од 05.03.2020. године, сачињеном од стране овлашћених службених лица у службеним просторијама ПУ Краљево произилази да је сходно члану 289. став 3. ЗКП јавни тужилац обавештен о поступању органа поступка и саслушање је у том смислу поверено полицији. Из наведеног записника надаље произилази да је осумњичени АА након што је поучен и упозорен о својим правима из члана 68. став 1. ЗКП изјавио да није у могућности да ангажује свог браниоца и да прихвата да га заступа бранилац по службеној дужности адвокат Милијан Радовановић, са којим је, након што су му предочени наводи из кривичне пријаве, обавио поверљив разговор, а затим навео да разуме своја права и кривично дело које му је стављено на терет и у присуству именованог браниоца детаљно изнео своју одбрану.

Сачињени и прочитани записник, осумњичени АА и бранилац по службеној дужности, су потписали без примедби.

С обзиром на напред изнето не може се прихватити став одбране из поднетог захтева да се у конкретном случају радило о „наметнутом“ браниоцу по службеној дужности, као разлогу за издвајање записника о саслушању саоптуженог из списка предмета. За оцену законитости таквог доказа, без утицаја је чињеница да ли се ради о кривичном делу за које је обавезна одбрана или не, и присуству браниоца по службеној дужности, већ је пресудно да осумњичени пристаје да дâ исказ у односу на кривично дело које му се ставља на терет, а што се и догодило у конкретном случају. Ово имајући у виду цитирану одредбу члана 289. став 4. ЗКП, према којој се записник о саслушању, ако осумњичени у присуству браниоца – адвоката пристане да дâ исказ, не издваја из списка и може се користити као доказ у кривичном поступку, због чега по оцени Врховног касационог суда, нижестепене правноснажне пресуде нису засноване на доказу на коме се према одредбама ЗКП пресуда не може заснивати. Иако се у конкретном случају, није радило о некој од ситуација које су предвиђене чланом 74. ЗКП, постављање браниоца по службеној дужности окривљеном АА није учињено на његову штету јер му тиме није ускраћено нити повређено било које право прописано одредбама ЗКП.

Стога су наводи браниоца окривљеног Луке Кочовића да су првостепени и другостепени суд својим пресудама учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

У захтеву браниоца окривљеног истиче се да побијане пресуде не садрже разлоге о томе да ли су на напред описани начин индиректно повређена и права окривљеног Луке Кочовића, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП), која не представља разлог због којег окривљени путем браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а све имајући у виду одредбу члана 485. став 4. ЗКП, због чега се Врховни касациони суд у разматрање ових навода није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Драгомир Милојевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић